

fremskynde det hele Anlæg. Jeg er, som jeg før sagde, enig med det ærede Medlem Hr. Lange i, at hele dette Baneanlæg bør fremskyndes, bør gøres færdigt saa hurtigt som muligt, men til at det kan ske, vil det i høj Grad bidrage, at man gør Baneanlægget gennem Hornsherred færdigt saa hurtigt som muligt i Stedet for at udskyde det til en ubestemt Fremtid.

**Første Næstformand (Klaus Bern-
tsen):** Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Da det ærede Medlem Hr. Lange talte om Arbejdernes Fællesbageri og den Prisforhøjelse, der fandt Sted, vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han i overordentlig høj Grad er paa Vildspor. Der var nemlig ingen af Forbrugerne, heller ikke „Forbrugernes Værn“, der protesterede imod de Brødpriser, som fastsattes, hverken paa Arbejdernes Fællesbageri, ej heller paa de Brødfabrikker, der eksisterer i København. Det, man protesterede imod, var den Prisforhøjelse paa fint Brød, som blev sat igennem af den Ring eller Trust, som Bagermestrene i Særdeleshed i København har dannet, og her kan man ikke drage en Sammenligning, hverken med Arbejdernes Fællesbageri, ej heller med de Brødfabrikker, der fremstiller Rugbrød og andre grovere Brødsorter. Protesten gjaldt, som jeg før nævnte, den Prisforhøjelse, der fandt Sted paa det fine Brød, og som Forbrugerne og „Forbrugernes Værn“ fandt ganske uberettiget, og som ogsaa var fastsat paa en Generalforsamling, afholdt indenfor den Organisation af Bagermestrene, som findes her.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at da Krigen brød ud, og da alle de private Producenter af Brød og Melgrossererne her i Danmark to Dage efter Krigens Udbrud forhøjede Priserne paa deres Varelagre med saadant noget som 10 Kr. for hver Tønde Rug, de laa inde med, da var det Arbejdernes Fællesbageri, der holdt igen. Under hele Krigen leverede Arbejdernes Fællesbageri et 4 kg Rugbrød 10—20 Ø. billigere end alle andre.

Maa jeg blot tilføje, da det ærede Medlem talte om, at Socialdemokratiet havde skadet Lysten til Opsparing hos sine Tilhængere, at jeg kunde ønske at vide, hvor meget det ærede Medlem kunde spare af en Løn, der andrager saadant noget som 50 Kr. eller noget over 50 Kr. om Ugen.

F. K. Madsen: Under Finanslovbehandling i dette høje Ting i 1921 omtalte jeg det nye Militærhospital ved Tagensvej her i København, som har kostet Staten en Masse Millioner. Paa det Tidspunkt var Arbejdet paa dette Hospital standset, og det forekom mig, at det var ganske urimeligt at lade et Arbejde hvile, som allerede havde kostet Staten saa mange Millioner; jeg syntes, det var en daarlig Forretning, Staten gjorde ved at paabegynde et stort Arbejde og saa midt under Arbejdet lade det gaa i Staa, men ikke desto mindre fik Arbejdet Lov til at hvile. Jeg spurgte da den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, om, hvad Meningen var, og han svarede følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse:, at jeg, da jeg saa, at der gik saa mange Millioner til udover, hvad der var bevilget, i Sommer kom til det Resultat, at der ikke var Anledning for mig til at fortsætte Byggeriet, inden jeg havde haft en Forhandling med Finansudvalget om, hvorledes der skulde tages paa den Sag. En saadan Forhandling er ført med Finansudvalget, og Finansudvalget er med mig blevet enig om det Beløb, der nu foreløbig maa anvendes til at gøre Bygningen i Stand til Tag og Fag“. Det er vist meget rigtigt, Hospitalet blev ogsaa gjort færdigt til Tag og Fag, men saa standsede Arbejdet atter, og i de Aar, der er gaaet siden 1921, er der saa godt som ikke blevet rørt ved dette Hospital. Jeg pegede den Gang paa, hvor nødvendigt det var at faa Hospitalet gjort færdigt, fordi man paa Rigshospitalet manglede en Afdeling for sindslidende, og naar Militæret ikke havde Brug for Hospitalet, vilde det derfor være meget ønskeligt, om det blev lagt ind under Rigshospitalet, som jo ligger lige i Nærheden. Den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. Klaus Berntsen, sagde den Gang, at det var ikke Statens Sag at bygge Hospitaler. Jeg er dog af den Mening, at da Rigshospitalet er en Undervisningsanstalt for Læggekandidater, vil det være i høj Grad formaalstjenligt, at der paa dette findes en Afdeling, hvor sindslidende kan indlægges. Som jeg den Gang gjorde opmærksom paa, er der ingen Steder paa Statens autoriserede Undervisningsanstalt Rigshospitalet, hvor Læggekandidaterne kan faa Undervisning vedrørende denne Sygdom, og de maa derfor gaa paa Københavns Kommunehospital for at faa den nødvendige Undervisning. Men Hospitalet fik, som sagt, Lov til at ligge stille, uden